

ΕΤΟΣ 58ον

4 Ἀπριλίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (2966)

ΑΝΑΣΤΑΣΗ: ΦΩΣ ΚΑΙ ΖΩΗ

Μέσα στό θρίαμβο καί τή χαρά τῆς ἀναστάσιμης θείας Λειτουργίας διαβάζουμε τήν εὐαγγελική περικοπή τοῦ εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη πού διακηρύσσει ἐμφατικά τή θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Περικηλεῖ καί συμπυκνώνει τό μυστήριο τοῦ Θεοῦ Λόγου μέσα σέ ἓνα πυκνό καί βαθύ θεολογικό κείμενο. Μέσα στήν πασχαλινή ἀτμόσφαιρα τῆς Ἐκκλησίας καλοῦμαστε νά ζήσουμε τήν παρουσία τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ. Τό ἀναστάσιμο φῶς διαλύει τά σκοτάδια τῆς ζωῆς καί μᾶς μεταγγίζει τήν «ὄντως ζωή» καί «τό περισσόν τῆς ζωῆς». Τό πλήρωμα καί τήν ἀλήθεια μιᾶς καινούργιας ζωῆς πού ἀρχίζει ἐδῶ μέ τήν πνευματική ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου καί συνεχίζεται στήν αἰωνιότητα τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ.

Τό φῶς τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ

Τό βράδυ τῆς Ἀνάστασης ἡ νύχτα γίνεται φωτεινότερη καί λαμπρότερη ἀπό τήν ὁποιαδήποτε ἡμέρα, ἀφοῦ εἶναι ἡ ἀνατολή τῆς μυστικῆς ἡμέρας τῆς ἀφθαρσίας, «αὕτη ἡ σωτήριος νύξ καί φωταυγής». Τό φῶς τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ γεμίζει καί καταυγάζει τά πάντα. «Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός οὐρανός τε γῆ καί τά καταχθόνια, ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις τήν ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾧ ἕστερέωται» ψάλλουμε στόν θριαμβικό κανόνα τοῦ Πάσχα μέ πίστη πού μᾶς ἰκανώνει νά δοῦμε τό φῶς τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ. «Ἐν αὐτῷ ζωῆ ἦν, καί ἡ ζωῆ ἦν τό φῶς τῶν ἀνθρώπων» τονίζει τό εὐαγγέλιο τοῦ Ἰωάννη. Ἡ ζωῆ τοῦ Θεοῦ μᾶς προσφέρεται πλεόν ὡς δῶρο μέσα ἀπό τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Ἀνάσταση, φῶς καί ζωῆ γίνονται ἀλήθειες καί πραγματικότητες ἀληθινένδετες. Ἡ ἀναστάσιμη ἐμπειρία τῶν πιστῶν δέν εἶναι μιά ψευδαἰσθήση καί αὐταπάτη. Ἡ γιορτή πού ἦρθε καί θά φύγει δέν εἶναι ἀπλῶς μία ἀπό τίς πολλῆς ἧ, ἔστω, ἡ μεγαλύτερη, ὅπως συνήθως λέμε.

Οἱ ὕμνοι, οἱ ἀκολουθίες καί οἱ τελετές, ἔστω καί ἂν μᾶς συγκινοῦν μέ τήν ὁμορφιά τους, πρέπει νά μᾶς ὀδηγοῦν πάντοτε στήν οὐσία τῆς χριστιανικῆς πί-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. α' 1-17)

Ὁ Χριστός, τό φῶς τό ἀληθινό

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καί ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

στης καὶ ἀποκάλυψης. Στὴν ἀνανέωσή της μέ τῆ σκέψη καὶ τό λόγος. Στὴν ἐπιβεβαίωσή της μέ τῆ συμπεριφορὰ καὶ τίς πράξεις. Αὐτὴ ἡ ἀποκάλυψη, πού ἐγινε πίστη, μᾶς λέει ὅτι τό Πάσχα εἶναι μιά ἐμπειρία γιά ἐμᾶς ἀλλῆλὰ καὶ μιά μαρτυρία γιά τοὺς γύρω μας ὅτι ὁ Ἀναστημένος Χριστός βρίσκεται ζωντανός ἀνάμεσά μας καὶ ἐμεῖς παίρνουμε ζωὴ ἀπό τῆ ζωὴ Του καὶ φωτιζόμαστε ἀπό τό φῶς Του. Γιατί ὁ Χριστός εἶναι τό ἀληθινό φῶς «τό φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον». Αὐτό μᾶς καταθέτει ἡ πείρα τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλῆλὰ καὶ τὰ ἀποκαλυπτικά ὁράματα καὶ ἐξαίσια βιώματα τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ.

Ὡς φῶς εἶδαν τὸν Θεὸ οἱ μαθητές στό ὄρος Θαβώρ κατὰ τό γεγονός τῆς Μεταμόρφωσης. Ὡς φῶς εἶδε τὸν Θεὸ ὁ Μωυσῆς στὴ θεοφάνεια τοῦ Σινᾶ. Ὡς φῶς εἶδε ὁ ἀπόστολος Παῦλος τὸν Θεὸ στὴ Δαμασκὸ κατὰ τό συγκλονιστικὸ γεγονός τῆς μεταστροφῆς του. Ἄλλῳστε δέν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι βασιλεία φωτός καὶ ἀτελείωτης ζωῆς, ὅπου πιστεύουμε καὶ ψάλλουμε ὅτι οἱ δίκαιοι καὶ οἱ ἅγιοι «ἐκλήψουσιν ὡς φωστῆρες», ὡς φῶτα ἑτερόφωτα, πού φωτίζονται ἀπό τό ἄκτιστο φῶς τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐν ἀρχῇ ὑπῆρχεν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦτο πρὸς τὸν Θεόν καὶ Θεός ἦτο ὁ Λόγος. Αὐτός ὑπῆρχε ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Ὅλα ἔγιναν δι' αὐτοῦ καὶ χωρὶς αὐτὸν τίποτε δέν ἔγινε ἀπὸ ὅσα ἔχουν γίνε. Μέσα εἰς αὐτὸν ὑπῆρχε ζωὴ καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς φωτίζει εἰς τὸ σκοτάδι ἀλλὰ τὸ σκοτάδι δέν τὸ κατενίκησε. Παρουσιάσθηκε κάποιος ἄνθρωπος, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τοῦ ὁποῦ το ὄνομα ἦτο Ἰωάννης. Αὐτός ἦλθε χάριν μαρτυρίας, νά μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ νά πιστέψουν ὅλοι δι' αὐτοῦ. Δέν ἦτο ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλὰ ἦλθε νά μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς. Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον, ἦρχετο εἰς τὸν κόσμον. Εἰς τὸν κόσμον ἦτο καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἔγινε ἀλλ' ὁ κόσμος δέν τὸν ἀνεγνώρισε. Εἰς τοὺς δικούς του ἦλθε ἀλλ' οἱ δικοὶ του δέν τὸν ἐδέχθησαν. Εἰς ὄσους ὁμως τὸν ἐδέχθησαν, ἔδωκε ἐξουσίαν νά γίνουν παιδιά τοῦ Θεοῦ, εἰς ἐκείνους δηλαδή πού πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομά του, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἀπὸ αἵματα οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα σαρκὸς οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα ἀνδρὸς ἀλλ' ἀπὸ τὸν Θεόν ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος ἐσαρκώθηκε καὶ ἔμεινε μεταξύ μας καὶ εἶδαμε τὴν δόξαν του, μίαν δόξαν πού ἔχει ἕνας μονογενὴς Υἱὸς ἀπὸ τὸν Πατέρα, γεμάτος χάριν καὶ ἀλήθειαν. Ὁ Ἰωάννης μαρτυρεῖ δι' αὐτὸν καὶ ἐφώνησε, "Αὐτός εἶναι διὰ τὸν ὁποῖον εἶπα, Ἐκεῖνος, πού ἔρχεται ὕστερα ἀπὸ ἐμέ, εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ἐμέ, διότι ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ ἐμέ". Καὶ ἀπὸ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἐπήραμε ὅλοι ἐμεῖς καὶ τὴν μίαν χάριν κατόπιν τῆς ἄλλης· διότι ὁ νόμος ἐδόθηκε διὰ τοῦ Μωϋσέως· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἦλθαν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Τὸ ἀναστάσιμο φῶς στή ζωὴ μας

Τὸ φῶς τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ δέν εἶναι μόνο μιά ὑπερβατικὴ πραγματικότητα πού ζοῦν ἄνθρωποι μὲ ἀνώτερες πνευματικὲς ἐμπειρίες καὶ καταστάσεις. Ἀπὸ τὴν πίστη στὴν ἀλήθεια τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ πηγάζει ἕνας καινούργιος τρόπος ὑπαρξης καὶ ζωῆς. Καλοῦμαστε νά δοῦμε τὴ ζωὴ καὶ τὸν κόσμο μὲ πίστη, ἀγάπη καὶ ἐλπίδα. Πίστη καὶ βεβαιότητα στὴν αἴσθησι τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι δέν μᾶς ἀφήνει ὀρφανούς. Δέν μᾶς ἀφήνει μόνους καὶ παραδομένους στίς θλίψεις καὶ τίς δυσκολίες μας, στὰ προβλήματα καὶ τὰ ἀδιέξοδά μας. « Ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς» (Ἰω. 14,18), καὶ «ἰδοὺ ἐγὼ μὲθ' ὑμῶν εἶμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Μθ. 28,20).

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, τὸ φῶς τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ἀπόδειξι τῆς παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ, κυρίως, τῆς θεικῆς ἀγάπης Του. Μιᾶς ἀκατάλυτης ἀγάπης πού, καθὼς θυσιάζεται, ξεπερνᾷ τὸ θάνατο καὶ κατακτᾷ τὴ ζωὴ. Ὅμως τὸ φῶς τῆς Ἀνάστασης μεταφράζεται καὶ σὲ ἐλπίδα γιὰ κάθε καλὸ πού περιμένουμε στὴν ἐπίγεια διαδρομὴ μας ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ αἰώνια ἀγαθὰ πού μᾶς πε-

4 Ἀπριλίου 2010: ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ.
Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ, Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαίῳ, Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου
καί Ζωσιμᾶ ὁσίων (στ' αἰ.).
Ἦχος: — – Ἐωθινόν: — – Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-8 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 1-17.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Ἀπριλίου, Τοῦ Θωμᾶ (Ἀντίπασχα)
Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ' 19-31.

➔ ριμένουν στήν αἰωνιότητα. Μέσα σ' αὐτό τό πρίσμα τό ἀναστάσιμο φῶς μᾶς ἀναγεννᾷ πνευματικά καί τότε τά πάντα μέσα μας καί γύρω μας φωτίζονται καί μεταμορφώνονται σέ ἀστείρευτη δύναμη καί ἐσωτερική χαρά. ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Ἄρχιμ. Ν.Κ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἐορτάζει σήμερα ὅλη ἡ φύση, συμμετέχει ὅλη ἡ δημιουργία στό φῶς τῆς Ἀναστάσεως καί ὁ λαός ξεχύνεται μέ τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως νά καιεῖ στό λυχνάρι τῆς ὑπάρξεώς του στούς δρόμους, στούς ἀγρούς, μεταφέρει τό φῶς στό σπίτι του, τήν κατ' οἶκον ἐκκλησία του. Ὁ Ἀναστάς Χριστός εἶναι τό «Φῶς τοῦ κόσμου». Στή χαρά αὐτή «εἰσέλθετε πάντες». Γιατί ὁ Κύριος «δέχεται τόν ἔσχατον καθάπερ καί τόν πρῶτον... καί τόν ὕστερον ἔλεει καί τόν πρῶτον θεραπεύει. Κἀκεῖνῳ δίδωσι καί τούτῳ χαρίζεται. Καί τά ἔργα δέχεται καί τήν γνώμην ἀσπάζεται, καί τήν προᾶξιν τιμᾷ καί τήν πρόθεσιν ἐπαινεῖ...» (Κατηχητικός λόγος ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου). Γνωρίζουμε πιά τό μυστήριο τοῦ ζωοδότου θανάτου τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἄδης πατήθηκε. Ὁ θάνατος νικήθηκε.

Ἄγαθαγγέλου (Ἐπισκόπου Φαναρίου), Ἡ ζύμη τοῦ Εὐαγγελίου, ὁμιλίες σέ Εὐαγγελικές περικοπές καί Ἐορτές, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἄγαθαγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr